

ตอนที่ ๖๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าสน ในท้องที่ตำบลบุง ตำบลควนใหญ่
ตำบลพายัพ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และตำบลหัวเสือ
อำเภออุษันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นป่าคุ้มครอง

พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิติ์ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดป่าสน ในท้องที่ตำบลสูง ตำบลดวนใหญ่ ตำบลพายุห์ อำเภอศรีสะเกษ และตำบลหัวเสือ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นป่าคุ้มครอง

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๔๔๑ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา กำหนดป่าสน ในท้องที่ตำบลสูง ตำบลดวนใหญ่ ตำบลพายุห์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และตำบลหัวเสือ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๕๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าสน ในท้องที่ตำบลสูง ตำบลดวนใหญ่ ตำบลพายุห์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และตำบลหัวเสือ อำเภอ

ตอนที่ ๖๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๔

ขุนันท์ จังหวัดสระเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
พระราชกฤษฎีกานี้ เป็นป่าคุ้มครอง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

แผนที่

แสดงเขต ป่าทวยพระราชฤๅษณิกา
กำหนดป่าสงวน

ในท้องที่ตำบลชุมสูง ตำบลควนใหญ่ ตำบลพายัพ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และตำบลหัวเสือ อำเภอชุมพวง จังหวัดศรีสะเกษ
ให้เป็นป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๔๙๔

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

